Zloupotreba dijaspore

Nedavno objavljen prilog u Vijstima (15.avgust 2010.) pod naslovom "Zbog nemara u domovini, novac čuvaju u slamarici" – Iseljenici tvrde da nemaju povjerenja u državu, najbolji je primjer kako su Vijesti pokušale da zloupotrijebe dijasporu.

Sa Vijestima sam sve do nedavno imao zaista korektne odnose i tim je veće razočarenje njihovim nekorektnim i ignjorantskim odnosom. Mada sam iz raznih izvora dobijao informacije da Vijesti nijesu ono što su nekada bile ja to, valjda, nijesam želio da vidim. Kako to obično biva morao sam da se u to uvjerim na vlastitoj koži! Prosto mi je bilo neshvatljivo da se ni novinar ni direktor niti glavni i odgovorni urednik nijesu udostojili da odgovore na moje reagovanje. Makar ni kurtoaznom odbijenicom. Na novinarsku etiku su, očito, zaboravili, pa im ni na kraj pameti nije bilo da objave moje reagovanje.
Tako su me prinudili da na ovaj način upoznajem našu javnost sa pogrešnom slikom kojom nas Vijesti pokušavaju predstaviti i iskoristiti u svoje revanšističke ciljeve.
Naša asocijacija i ja kao njen predsjednik nikada nijesmo bježali od kritike bilo koga u vlasti kada smo nalazili da je to potrebno. U kritikama sam nekada bio i malo oštriji, ali sve je to uvijek bilo na jednoj zdravoj osnovi da se ukaže na problem i da se nadje način da se isti prevazidje. I ovoga puta sam poslao svoje odgovore sa dobronamjernim kritikama iza kojih i sada stojim.
Povod mog reagovanja jeste način na koji su Vijesti pokušale da iskoriste moju malenkost i dijasporu u cjelini u svom obračunu sa vlastima Crne Gore. Tek kada sam dobio primjerak Vijesti i kada sam na drugoj stranici vidio objavljeni prilog sa tendencioznim naslovom «Zbog nemara u domovini novac čuvaju u slamarici» i podnaslovom «Iseljenici tvrde da nemaju povjerenja u državu», a sve to podgrijano sa mojom fotografijom koja je zauzela udarni središnji dio stranice i još sa vještački pridodanom desnom šakom sa podignutim palcem kako bi se iskazala oštrina iza navedenih stavova - bilo mi je jasno da je namjera Vijesti bila da se sa vlašću obračunavaju preko ledja dijaspore.
Isto tako treba imati u vidu činjenicu da niti ja, a ni V. Popović nijesmo pozvani da govorimo u ime cijele dijaspore pa je neumjesno iz cijelog sadržaja mojih odgovora na tri postavljena pitanja izvući dvije rečenice i zaključiti da dijaspora ne vjeruje državi!
Još su svježa sjećanja na dogadjaje neposredno prije raspada Jugoslavije i način kako su na hiljade pa i stotine hiljada gradjana ostale bez svojih štednih uloga koje ni do dan danas nijesu uspjeli da povrate! Koga zmija jednom ujede i te kako se pazi da mu se to ponovo ne dogodi pa nije ništa čudno što dijaspora po tom pitanju gaji odredjenu dozu nepovjerenja. I ne samo dijaspora – i mnogi gradjani Crne Gore imaju sličan osjećaj nesigurnosti kad su u pitanju poslovi sa finansijskim institucijama!
Niti bi taj osjećaj promijenila neka nova vlast, a još manje sadašnja opozicija.
I dok u Crnoj Gori njeni stanovnici još uvijek traže svoj nacionalni identitet, a mnogi u njoj žive samo fizički, dok im je svijest zarobljena u virtuelnim maticama tražeći po komšilucima svoju nacionalnost, jezik i vjeru - ekonomska pitanja će biti u drugom planu. Koliko takve prilike idu na ruku sadašnjoj vlasti nije teško razabrati, ali sigurno je da će i takvi imati svu našu podršku sve dok budemo imali i najmanje sumnje da bi se mogla dovesti u pitanje obnovljena crnogorska državnost i njena nacionalna obilježja. Tek onda kada nestanu ovakve sumnje crnogorska dijaspora će se znati okrenuti partijama koje nude najbolji ekonomski program i prosperitet Crne Gore i njenih gradjana.
Do tada dijasporu, ako joj već ne možete pomoći, ne uvlačite u vaše medjusobne sukobe.

Mihailo Mandić

predsjednik MEAA
Sidnej, 22.09.2010.